समन्ततस्तेन क्षिप्ताः क्षौणिं भूमिं प्रावारिषुरिव आच्छादितव न्तइव व्याअनि रूपं पूर्व्ववन्नेमोर्घः ॥ २५ ॥

संवुवूर्षुः स्वमाकूतमाज्ञां विवरिषुं द्रुतं। अवरिष्टा क्षमक्षम्यं कपिं हन्तुं दशाननः ॥ २६ ॥

सम्बुइत्यादि। रामदूतेन कपिना कर्म्मेदृशं कृतमिति स्वमा कूतमभिप्रायं सम्बुवूर्षुः सम्वरीतुमिच्छुः दशाननोद्रुतमाज्ञां विव रिषुः प्रकटितुमिच्छुः अक्षं स्वसुतमवरिष्ट प्रार्थितवान् कर्त्रभिप्रा ये तङ् किमर्थं कपिं हन्तुं हनिष्यामीति अक्षम्यं क्षन्तुमशक्यं पोर दुपधादिति यत् सम्बुवूर्षुः विवरिषुरिति उगन्तत्वात् सनि ग्रह गुहोश्चेति, चकारेणेट्प्रतिषेधे प्राप्ते इट् सनिवेति विभाषेट् तत्रानिट्पक्षे इकोझलीति कित्त्वे उदोष्ठ्यपूर्व्वस्येत्युत्वपक्षे गुण एव ॥ २६ ॥ ज०म०

समित्यादि। अथ दशाननोद्रुतं कपिं हन्तुं अक्षनामानं कुमारं अवरिष्ट प्रार्थितवान् पक्षे इमोर्घाभावः कीदृशं अक्षम्यं न क्षमार्हं कीदृशः कपिमात्रेण रामदूतेनैवं कृतमिति स्वमाकूतं स्वकीयमा शयं संवुवूर्षुः संवरीतुमिच्छुः आज्ञां विवरिषुः हे अक्षागच्छा गच्छ कपिर्हन्यतामित्याज्ञां विवरीतुं प्रकटयितुमिच्छुः स्याद्यृदृद्वु रिति वृञः सनोवेम् अनिम्पक्षे र्घोऽज्झनिङ्गमामिति दीर्घत्वे णुर्ना निमिसनीत्यणुत्वात् ऋदिरणावित्युर् ॥ २६ ॥ भ०